

УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

*М. В. Долібська**ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019*

Вступ. У нинішніх кризових умовах актуальною темою, з якою зустрічаються вітчизняні підприємства нафтогазової промисловості, є наявність надмірних обсягів дебіторської заборгованості. Тому відповідна організація обліку дебіторської заборгованості допомагає ефективно управляти її розмірами і термінами на підприємстві та посилює контроль за своєчасним здійсненням розрахунків.

Більшість суб'єктів господарювання висувають на перший план вирішення власних проблем, замість того, щоб виконувати фінансові зобов'язання по платежах перед партнерами. Відсутність майнової відповідальності за невиконання власних договірних зобов'язань дає їм можливість ухилитись від розрахунків з партнерами. Поглибленню платіжної кризи сприяє нерегульованість бюджетної системи, що стосується несвоєчасної оплати державних зобов'язань, які здійснюються за рахунок бюджету.

Відповідно до П(С)БО 10 дебіторська заборгованість – це складова оборотного капіталу, яка передбачає певні вимоги до фізичних та юридичних осіб щодо оплати товарів, продукції, послуг. Дебіторська заборгованість є складовою частиною збутової діяльності будь-якого підприємства. Стан розрахунків з дебіторами на вітчизняних підприємствах є дуже напруженим, що відображається у значних сумах заборгованості і тривалих строках її погашення. Ці процеси безпосередньо пов'язані з кризою неплатежів в економіці [1].

Ефективність управління дебіторською заборгованістю багато в чому залежить від контролю за фінансовими потоками підприємства. Процес управління повинен бути направлений на максимальне зменшення можливих фінансових ризиків, які безпосередньо пов'язані зі збитками від списання безнадійних боргів, зменшення втрат від інфляційного знецінення суми заборгованості, раціональне використання різних механізмів повернення боргу.

Головною метою управління дебіторською заборгованістю є збільшення прибутку підприємства за допомогою управління процесами формування та інкасації дебіторської заборгованості. Досягнення її здійснюється за допомогою правильно та логічно побудованої моделі управління дебіторською заборгованістю, яка складається з послідовності дій, що реалізуються підприємством з метою мінімізації інвестицій у дебіторську заборгованість [2].

Для ефективного контролю за дебіторською заборгованістю на підприємствах необхідно затвердити перелік відповідальних осіб, які повинні вести облік проблемної дебіторської заборгованості, розробляти різноманітні схеми проведення розрахунків з погашення проблемної дебіторської заборгованості, розробляти та удосконалювати методичні підходи до оптимізації використання проблемних боргових зобов'язань. Зменшення обсягів дебіторської заборгованості можливе шляхом надання покупцям і замовникам підприємства знижок, які діють протягом певного терміну. Однак, якщо покупець сплачує кошти за надані послуги чи куплену продукцію в термін, коли закінчилася знижка, то він втрачає

можливість її отримання.

Слід зазначити, що належне управління дебіторською заборгованістю матиме позитивний вплив на ліквідність, а, отже, і на зміцнення фінансового становища підприємства в цілому. Тому саме ефективне управління дебіторською заборгованістю відноситься до необхідних умов успішної діяльності, оскільки воно створює передумови для швидкого зростання бізнесу і збільшення фінансових можливостей підприємства.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» затверджено наказом МФУ від 8.10.1999 р., № 237 (зі змінами та доповненнями).

2. Єдинак Т.С. Проблеми управління дебіторською заборгованістю підприємств в умовах фінансово-економічної кризи / Т.С. Єдинак // Держава та регіони. - 2009. - №3. - С.54-57

УДК 657.372.2

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МСФЗ (IFRS) 13 «ОЦІНКА СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ»

Т. І. Долішня

*ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019,
e-mail: tanjadolishnja@gmail.com*

Потреба підвищення ефективності діяльності нафтогазовидобувних підприємств обумовлює необхідність покращення управління фінансовими потоками та інвестиційними вкладеннями шляхом вдосконалення обліку, метою якого є складання звітності, яка б забезпечила надання користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства для прийняття рішень.

Облікова система України орієнтована на впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ(IFRS)). Доречно зауважити, що підприємства повинні складати фінансову звітність, застосовуючи міжнародні стандарти, які, водночас, не суперечать Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1] та офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Така тенденція розвитку обліку в Україні обумовила необхідність адаптації вимог МСФЗ(IFRS) до національної специфіки обліку, що, в свою чергу, призвело до виникнення ряду проблем. Одна із найважливіших - оцінка елементів фінансової звітності за справедливою вартістю.

Загалом «справедлива вартість» є одним із базових понять МСФЗ (IFRS), найбільш важливим та складним.

Мета дослідження - визначення справедливої вартості на підприємствах нафтогазовидобувної галузі шляхом реалізації положень МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості» [1].

МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості» визначає справедливу вартість як ціну, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками